

Наукові перспективи

Видавнича група

Наукові інновації та передові технології

Державне управління

Економіка

Право

Педагогіка

Психологія

6 (58) 2026

Всеукраїнська Асамблея докторів наук із державного управління

у рамках роботи Видавничої групи «Наукові перспективи»

«Наукові інновації та передові технології»

*Державне управління, економіка,
право, педагогіка, психологія*

**№ 6(58) 2026
(Спецвипуск)**

Київ – 2026

Ukrainian Assembly of Doctors of Sciences in Public Administration

within the work of the Publishing Group «Scientific Perspectives»

«Scientific innovations and advanced technologies»

*Public administration, economics,
law, pedagogy, psychology*

№ 6(58) 2026
(Special Issue)

Kyiv – 2026

ISSN 2786-5274 Print
УДК 001.32:1 /3](477)(02)
R30-04851

DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-6\(58\)](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-6(58))

«Наукові інновації та передові технології»: журнал. 2026. № 6(58) 2026. С. 3251

Журнал започаткований у 2021 році з метою розвитку вітчизняного наукового людського капіталу, соціальних наук та журналістики

*Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації:
серія KB № 24962-14902P від 13.09.2021 р.*

*Рекомендовано до друку Президією Всеукраїнської Асамблеї докторів наук з державного управління
(Рішення від 29.05.2026, № 11/5-6-26)*

Журнал видається за наукової підтримки: Інституту філософії та соціології Національної Академії Наук Азербайджану (Баку, Азербайджан), громадської організації «Асоціація науковців України», громадської організації «Християнська академія педагогічних наук України» та громадської організації «Всеукраїнська асоціація педагогів і психологів з духовно-морального виховання»

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 30.11.2021 № 1290 журналу присвоєно категорію "Б" із права

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 01.02.2022 № 89 журналу присвоєно категорію "Б" із педагогіки

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 07.04.2022 № 320 журналу присвоєно категорію "Б" із економіки та державного управління

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 20.06.2023 № 768 журналу присвоєно категорію "Б" зі спеціальностей 073 - менеджмент, 076 - підприємництво та торгівля, 015 - професійна освіта

Згідно наказу Міністерства освіти і науки України від 23.08.2023 № 1035 журналу присвоєно категорію "Б" зі спеціальності 053 - психологія

Наукове видання включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus, міжнародної пошукової системи Google Scholar та до міжнародної наукометричної бази даних Research Bible.

Журнал заснований з метою розвитку вітчизняного наукового потенціалу у галузях державного управління, права, економіки, психології, педагогіки та його інтеграції у світовий науковий простір, шляхом оприлюднення результатів наукових досліджень.

Головний редактор: Дибкова Людмила Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інформатики та системології Київського національного економічного університету ім. Вадима Гетьмана (Україна)

Редакційна колегія:

- **Бабчук Олена Григоріївна** кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри психології та педагогіки Одеського державного університету внутрішніх справ (Україна)
- **Беньковська Наталя Борисівна**, кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри мовної підготовки Інституту Військово-Морських Сил Національного університету "Одеська морська академія" (Україна)
- **Біляковська Ольга Орестівна** доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи Львівського національного університету імені Івана Франка (Україна)
- **Волошин Олена Романівна** кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри фізичної терапії, ерготерапії та здоров'я Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (Україна)

- **Гончарук Валентина Анатоліївна** кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української літератури, українознавства та методик їх навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (Україна)
- **Гумеїр Гусейн Ахмедов** доктор педагогічних наук, професор, Завідувач відділу Інституту освіти Азербайджанської Республіки (Азербайджан)
- **Доктор Мутмайна** викладач Університету Аль Асярія Мандар Сулавесі Барат, Індонезія, ад'юнкт-професор Департаменту освіти, Університет Manipal GlobalNxt Малайзії (Малазія)
- **Жуков Валері**, Університет Миколи Коперника в Торуні (Польща)
- **Журавльова Лариса Петрівна** доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри психології Поліського національного університету (Україна)
- **Кернас Андрій В'ячеславович** доктор філософії в галузі психології, кандидат психологічних наук, дійсний член Української психологічної асоціації, магістр права, магістр педагогіки, доцент кафедри Практичної психології Одеського національного морського університету, старший викладач кафедри мовної та психолого-педагогічної підготовки Одеського національного економічного університету (Україна)
- **Коренева Інна Миколаївна** доктор педагогічних наук, професор, декан факультету природничої і фізико-математичної освіти Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка; професор кафедри теорії і методики викладання природничих дисциплін Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка (Україна)
- **Лаппо Віолетта Валеріївна** - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки і психології Коломийського навчально-наукового інституту Карпатського національного університету імені Василя Стефаника, (Україна)
- **Марчук Оксана Олександрівна** - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри загальної педагогіки та дошкільної освіти ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'ячука» (Україна)
- **Мірошніченко Валентина Іванівна** - доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки Національного університету біоресурсів і природокористування України (Україна)
- **Ненько Юлія Петрівна** доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри мовної підготовки Національного університету цивільного захисту України, (Україна)
- **Ордановська Олександра Ігорівна** доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інноваційних технологій та методики навчання природничих наук Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (Україна)
- **Островська Маріанна Ярославівна**, доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки, психології, початкової, дошкільної освіти та управління закладом освіти Закарпатського угорського університету імені Ференца Ракоці II (Україна)
- **Пасько Ольга Миколаївна** - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри психології та педагогіки, Одеський державний університет внутрішніх справ.(Україна)
- **Помиткіна Любов Віталіївна** доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Україна)
- **Р. Ахмад Закі Ель Ісламі**, доцент, професор, доктор філософії, Департамент наукової освіти, Факультет підготовки вчителів та освіти, Університет Султана Агенса Тіртаяса (Індонезія)
- **Сайд М. Ісмаїл** доктор наук, професор, професор кафедри англійської мови, Коледж природничих наук і гуманітарних наук, Університет принца Саттама бін Абдулазіза, Аль-Хардж (Саудівська Аравія)
- **Самусь Тетяна Володимирівна** – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри професійної освіти та технології сільськогосподарського виробництва Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка (Україна)
- **Снігур Олена Миколаївна** кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри комп'ютерної та програмної інженерії Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (Україна)
- **Степанова Наталія Михайлівна** кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри початкової та спеціальної освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького (Україна)
- **Толочко Світлана Вікторівна** доктор педагогічних наук, професор, головний науковий співробітник відділу позашкільної освіти Інституту проблем виховання Національної академії педагогічних наук України (Україна)
- **Хохліна Олена Петрівна** доктор психологічних наук, професор, професор кафедри авіаційної психології Національного авіаційного університету (Україна)
- **Шулигіна Раїса Андріївна** кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри дошкільної освіти Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (Україна)

Статті розміщені в авторській редакції. Відповідальність за зміст та орфографію поданих матеріалів несуть автори.

ЗМІСТ

СЕРІЯ «Управління та адміністрування»

Безверхнюк Т.М., Коренєв М.С. <i>СИНХРОНІЗАЦІЯ ПРОЦЕСІВ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ</i>	35
Волинець Б.А. <i>СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНА МОДЕЛЬ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ЯКІСТЮ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ</i>	51
Гонтар З.Г., Балаш Л.Я. <i>СТРАТЕГІЇ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ТА АДАПТИВНЕ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНИМИ ПРОЄКТАМИ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ</i>	63
Довгань В.І., Довгань Л.І. <i>НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЛІКУВАЛЬНО-ПРОФІЛАКТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖІНОК-ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВИЦЬ В УКРАЇНІ</i>	72
Замула О.В., Фоцій П.М., Фоцій М.Д. <i>ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ПОВЕДІНКИ ЧЛЕНІВ КОМАНДИ НА РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО ПРОЄКТУ</i>	97
Захаров С.В. <i>ІНСТИТУЦІЙНІ МЕХАНІЗМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ПОВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ</i>	110
Звірич В.В., Жук О.І., Гой Н.В., Дегтяр О.А. <i>ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЯКОСТІ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ: БЕЗПЕКОВИЙ ТА ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ АСПЕКТИ</i>	126

Кашук М.І. <i>КОНЦЕПЦІЯ СОЦІАЛЬНОЇ ЯКОСТІ ЯК ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕХАНІЗМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	141
Кустова С. <i>ПОЛІТИКА ЗГУРТОВАНOSTІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ</i>	150
Лисенко С.О. <i>ІНФОРМАТИЗОВАНИЙ МЕТОД ОЦІНЮВАННЯ ЗАГРОЗ ТРЕТІХ СТОРИН ТА РОЛЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ</i>	160
Лісничка В.М. <i>СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ У ПРОЦЕСІ ПОВОЄННОЇ РЕКОНСТРУКЦІЇ УКРАЇНИ</i>	171
Літвін Л.Ю., Ткаченко І.В. <i>МОДЕЛЬ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	180
Матвейчук Л.О. <i>СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ – ПЛАТФОРМИ ЦИФРОВИХ КОМУ- НІКАЦІЙ У СФЕРІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	195
Олешко О.Ю. <i>ФАКТОРИ ТА РИЗИКИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ РЕГІО- НАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ</i>	206
Павлов Д.М., Марчук А.А. <i>DATA-DRIVEN ПІДХІД ДО ВНУТРІШНЬОГО МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ОСВІТИ В ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНА МОДЕЛЬ НА ОСНОВІ АНАЛІЗУ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА</i>	216
Першко Л.О., Мосієнко О.В., Ночвай В.А. <i>ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПСИХО- ЕМОЦІЙНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ МОЛОДІ: МЕХАНІЗМИ ЗНИ- ЖЕННЯ ТРИВОЖНОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНИХ СУСПІЛЬНИХ ВИКЛИКІВ</i>	229

- Романенко К.М., Романенко М.І.** 241
КРИТИЧНА ОЦІНКА ІНСТИТУЦІЙНОЇ СПРОМОЖНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВОЄННИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ
- Саприкін В.** 252
ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: ДОСВІД ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО АДАПТАЦІЇ В УКРАЇНІ
- Тюріна Д.М.** 263
ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ НАДАННЯ ПУБЛІЧНИХ ПОСЛУГ У ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ В УМОВАХ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТА БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ
- Філонов М.В.** 276
МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ: РЕГІОНАЛЬНИЙ ВИМІР ТА ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ
- Чорна Т.М., Сагайдак І.С., Солоп А.П., Ратушинська Н.М.** 284
СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МИТНИХ ОРГАНІВ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ БЕЗПЕЧНОСТІ ТОВАРІВ ТА ПРОТИДІЇ ОБІГУ ФАЛЬСИФІКОВАНОЇ ПРОДУКЦІЇ СЕРЕД МОЛОДІ
- Шевченко Н.О., Григорова М.О., Шевченко О.О.** 302
МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЗАСАДАХ ESG-ПРИНЦИПІВ В УКРАЇНІ
- Kharchenko T., Zhao Min** 314
ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A TOOL OF THE HUMAN RESOURCE MANAGEMENT SYSTEM OF ENTERPRISES: OPPORTUNITIES AND CHALLENGES
- Бровкіна Ю.О., Глусь Д.С.** 326
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СКЛАДОВОЮ ВПРОВАДЖЕННЯ БІЗНЕС-ІДЕЇ
- Коваленко Н.В., Васюткіна Н.В., Малахова Ю.А.** 337
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Осичка О.В., Ясинська С.Ю. 351
*ПАРАМЕТРИЧНА ДІАГНОСТИКА ТА ІНСТРУМЕНТАЛЬНА
АРХІТЕКТУРА МІНІМІЗАЦІЇ ЦИФРОВОЇ ПРОКРАСТИНАЦІЇ В
ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ*

Склярук Т.В., Турко В.В. 370
*УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ГНУЧКІСТЮ ІТ-КОМПАНІЙ
В УМОВАХ РИНКОВИХ ЗМІН: РОЛЬ АУТСОРСИНГУ ТА
АУТСТАФІНГУ ЯК ІНСТРУМЕНТІВ СТРАТЕГІЧНОЇ ГНУЧКОСТІ
ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ*

Шерудило А.В., Боков О.О. 386
*СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОСВІТНЬОЮ ДІЯЛЬ-
НІСТЮ У ФАХОВИХ МЕДИЧНИХ КОЛЕДЖАХ*

СЕРІЯ «Педагогіка»

Isakova Ye.P. 399
*PROBLEM-BASED LEARNING AS AN EFFECTIVE MEANS OF
MASTERING FOREIGN LANGUAGE PROFESSIONAL VOCABULARY BY STUDENTS OF NON-LINGUISTIC FACULTIES*

Kostyshyn N.S. 412
*INTERACTIVE PEDAGOGICAL TECHNOLOGIES IN DEVELOPING
FINANCIAL LITERACY AMONG STUDENTS OF VOCATIONAL
EDUCATION INSTITUTIONS*

Nazarenko I.M., Yakovenko M.Yu. 431
*ENGLISH-MEDIATED COMPUTER SCIENCE EDUCATION IN THE
CONTEXT OF ACADEMIC MOBILITY: OPPORTUNITIES AND
CHALLENGES*

Ocheretna O.Yu., Karpova D.M. 445
*CRITICAL LEGAL LITERACY AS THE CORE METHODOLOGY OF
ESP INSTRUCTION IN INTERNATIONAL MARITIME LAW*

Shevchenko Yu., Bykonja O. 452
*ENHANCING ESP READING SKILLS IN LAW STUDENTS THROUGH
DETECTIVE TEXTS*

- Varadi N., Fabian M., Molnar F.** 466
DIGITAL TRANSFORMATION OF ESP EDUCATION FOR INTERNATIONAL RELATIONS
- Амеліна С.М., Ярема О.Й.** 480
ІНСТРУМЕНТИ ВІРТУАЛЬНОЇ І ДОПОВНЕНОЇ РЕАЛЬНОСТІ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЗЕМЛЕВПОРЯДНИКІВ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД
- Анголенко В.В.** 490
ГЕНДЕРНІ БАР'ЄРИ ТА МОЖЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЖІНОК ІЗ КАР'ЄРНОЮ ПЕРЕРВОЮ
- Анісенко О.В., Семенова Л.В.** 501
МЕТОДИКА СЛІЛ У ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ
- Аторіна В.М., Данильченко І.Г.** 508
СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНА ГРАМОТНІСТЬ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
- Базильчук Л.В.** 518
ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ПЛАСТИЧНОЇ АНАТОМІЇ В СУЧАСНІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ
- Балакірєва В.А., Колбіна Л.А., Шпаляренко Ю.А., Скоромна М.В.** 534
ТРАНСФОРМАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ ЗМІЩАНОГО ТА ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ
- Безгинський Ю.С.** 546
МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ФОРМУВАННЯ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
- Бескоровайний В.В.** 560
ІНТЕГРАЦІЯ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У СИСТЕМУ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

- Білявська Т.М.** 569
*ПРОБЛЕМНЕ НАВЧАННЯ В МЕЖАХ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ
МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ
ШКОЛИ*
- Бобовський Р.П.** 578
*ГЕЙМІФІКАЦІЯ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ
ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ*
- Бордюк О.М., Шевчук Б.В., Шевчук О.М.** 594
*ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВ-
ЦІВ ІЗ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ОСНОВІ KEY-СТАДІ
ДІАГНОСТИКИ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ДАНИХ НА НАКОПИ-
ЧУВАЧАХ SSD/HDD*
- Буцик І.М., Смоляк П.О.** 606
*ГОТОВНІСТЬ ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ ЯК КЛЮЧОВА
ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙ-
БУТНІХ ФАХІВЦІВ*
- Бялик О.В.** 620
*ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ЕКОЛОГІВ ДО ДІАЛОГУ ІЗ СУБ'ЄК-
ТАМИ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД*
- Вишник О.О.** 632
*РОЛЬ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ
У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ*
- Вінарчук Н.М., Лозинська С.В., Денисяк Ю.В., Гудима О.А.** 649
*ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ ПОНЯТЬ У ДОШКІЛЬНИКІВ
ЗАСОБАМИ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В КОНТЕКСТІ ЗДОРОВ'Я-
ЗБЕРЕЖУВАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА*
- Віротченко С.А.** 657
*ТРАНСФОРМАЦІЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЕСТОНІЇ:
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ, УПРАВЛІННЯ ТА СТРАТЕ-
ГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ*
- Волошин О.В.** 668
*ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ КРАФТОВИХ ХАРЧОВИХ ВИРОБ-
НИЦТВ У ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «МАТЕРІАЛОЗНАВСТВО»*

- Горбенко Є.О., Пехарєва А.С., Пехарєва С.В.** 680
*МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЗІ
СПЕЦІАЛЬНОЇ, ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ ДО
РОЗРОБЛЕННЯ Й ВИКОРИСТАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ АСИСТИВ-
НИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ІНКЛЮЗИВНОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕ-
ДОВИЩІ*
- Грень Л.М., Качайло К.В., Чеботарьов М.К.** 695
*СОЦІАЛЬНА РОБОТА ЯК КОМУНІКАТИВНА ПРОФЕСІЯ:
ЕТИЧНІ ПРИНЦИПИ, ТЕХНОЛОГІЇ СПІЛКУВАННЯ, РОЛЬ
ДОВІРИ*
- Гринь Л.** 707
*ДИРИГУВАННЯ ЯК АЛГОРИТМ СТВОРЕННЯ ЗВУЧАННЯ
ХОРОВОГО ТВОРУ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ МУЗИКИ НУШІ
В ПРОЦЕСІ КЕРУВАННЯ ВИКОНАВСЬКИМ КОЛЕКТИВОМ*
- Грущенко К.О.** 717
*STEM-ОРІЄНТОВАНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ УНІВЕРСИТЕТУ
ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКА-
ЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ТЕХНОЛОГІЙ*
- Давиденко В.Е.** 726
*ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ
СТУДЕНТІВ — ЧЛЕНІВ СІМЕЙ ПІЛЬГОВИХ КАТЕГОРІЙ:
ПОРІВНЯЛЬНИЙ ЕМПІРИЧНИЙ АНАЛІЗ*
- Доцевич Т.І.** 743
*АДАПТАЦІЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНІМИ ПОТРЕБАМИ
ДО УМОВ ІНКЛЮЗИВНОГО СЕРЕДОВИЩА*
- Дюжикова Т.М., Четвертак Т.Ю.** 750
*МЕТОДОЛОГІЯ МОДЕЛЮВАННЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ
ЗВ'ЯЗКІВ У ФАХОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ
ХІМІЇ: КОМПЕТЕНТІСНИЙ ВИМІР*
- Євтухова Т.А., Корягіна Н.В.** 763
*ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ РЕСУРСІВ ЯК МЕХАНІЗМ ФОР-
МУВАННЯ МЕДІА- ТА ПРИРОДНИЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ
ПІД ЧАС ПОЛЬОВОЇ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ*

- Єпіхіна М.А., Мосін С.С.** 774
ЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ
- Жигайло О.** 786
ВИКОРИСТАННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ ФОРМ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОТИ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ
- Задко Т.П.** 793
СИСТЕМНІ ЛІНГВІСТИЧНІ ДЕВІАЦІЇ ЯК ВИЯВ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ ПРИ ВИВЧЕННІ АРАБСЬКОЇ МОВИ НОСІЯМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ
- Задоріна О.М., Лукашин В.В., Качан Т.В.** 806
МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ФІЗИКИ ТА МАТЕМАТИКИ У ЗАКЛАДАХ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ
- Зажарська Г.П., Коваленко К.М.** 826
МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ОСВІТИ
- Заморока В.В.** 836
NO-CODE/AI ІНСТРУМЕНТ ПІДТРИМКИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ДО УРОКУ ЯК ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРОТОТИП: МОДЕЛЬ РОЗРОБЛЕННЯ ТА ПЕРВИННА ПРАКТИЧНА АПРОБАЦІЯ
- Ізбаш Л.М.** 854
ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ В МЕЖАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
- Ільченко А.І.** 863
УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ АНГЛОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ ОФІЦЕРІВ ЧЕРЕЗ ВПРОВАДЖЕННЯ КЕЙС-МЕТОДУ ВІДПОВІДНО ДО СТАНДАРТИВ STANAG
- Ісаєнко Т.В.** 875
ПІСЕННИЙ ТЕКСТ ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНИЙ ЗАСІБ НА ЗАНЯТТЯХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

- Йолкіна Л.В.** 887
*ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНІХ РЕДАКТОРІВ І ВИДАВЦІВ (НА МАТЕРІАЛІ
ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА «ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
РЕДАКТОРСЬКОЇ І ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»)*
- Киричок І.О., Лисенко Н.Г., Кутіліна М.М.** 896
*ТРАНСФЕР У ЗАСВОЄННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: ТИПИ,
ЧИННИКИ ТА МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ*
- Коваль К.В.** 905
*ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ УТВЕРДЖЕННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ В
ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ*
- Корабльов В.В., Корабльов В.А.** 915
*ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ РОБО-
ТОТЕХНІЧНОГО ПРОЄКТУВАННЯ НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ
ПРАКТИКУЮЧИМИ ПЕДАГОГАМИ*
- Котелянець Н.В., Котелянець Ю.С.** 926
*ГРА ЯК ПРИРОДНИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОГО
МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ*
- Котова А.В., Ленська О.О., Єршова І.Ш.** 938
*ПРЕДМЕТНО-ІНТЕГРОВАНЕ МОВНЕ НАВЧАННЯ У ДОШ-
КІЛЬНІЙ ОСВІТІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ПІДХОДІВ КНР ТА
УКРАЇНИ*
- Кочубей Н.П., Заремська І.М.** 950
*ЦИФРОВІ ІНСТРУМЕНТИ ОЦІНЮВАННЯ УСНОГО МОВЛЕННЯ
ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ*
- Краснощок А.В., Кісілевич С.В.** 959
*МЕТОДИКА ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНИХ
СТРІЛЬБ З ПОМПОВОЇ РУШНИЦІ*
- Кривко М.Ю.** 970
*ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ВИКОРИСТАННЯ ФАХОВОЇ ЛЕКСИ-
КИ В УСНОМУ МОВЛЕННІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ*
- Куделіна О.Ю., Соборова О.М.** 982
*КОНЦЕПТУАЛЬНІ МЕТАФОРИ ТА ЖАНРОВІ КОНВЕНЦІЇ
АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ АКВАКУЛЬТУРИ*

- Лазаренко Г.С., Леута О.І.** 988
МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ДИНАМІКИ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ У ВІРТУАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ
- Лазарєва Т.А., Лазарєв М.І.** 1004
СИСТЕМА ОСВІТИ В КНР: ВІД ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО УНІВЕРСИТЕТІВ
- Левченко Т.Г.** 1015
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 5–9 КЛАСІВ У ЦИФРОВОМУ ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ
- Левченко І.М., Литвин А.Ф., Лаун С.Ю.** 1026
МОДЕРНІЗАЦІЯ ЗАКОНОДАВЧОЇ БАЗИ РОЗВИТКУ ТА ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ
- Лесик А.С., Попова О.І., Бут А.О.** 1036
ІНТЕГРАЦІЯ ІГРОВИХ, ІНТЕРАКТИВНИХ ТА ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ: АЛГОРИТМ ПРОЄКТУВАННЯ ТА РЕЗУЛЬТАТИ МІКРОЕКСПЕРИМЕНТУ
- Лисенко О.М., Северинюк Т.О.** 1048
ФОРМУВАННЯ ПРОЄКТНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ НА ЗАСАДАХ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОГО ПІДХОДУ
- Литвин І.М.** 1062
ВПЛИВ КОГНІТИВНИХ ПРОЦЕСІВ НА РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ПРИ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ПОРУШЕННЯХ
- Лісневська Н.В.** 1073
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ВАЛЕОЛОГІЧНИХ ІГОР НА ЗАНЯТТЯХ З ПЛАВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З МЕТОЮ ЇХ ОЗДОРОВЛЕННЯ
- Макаренко І.Є.** 1087
ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ САМОЕФЕКТИВНОСТІ ВЧИТЕЛІВ У ЦІЛІСНОМУ Й БЕЗПЕРЕРВНОМУ ПРОЦЕСІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

- Максимчук А.П., Куниця Г.В., Кондратюк В.І.** 1102
РОЛЬ ПЛЕНЕРНОЇ ПРАКТИКИ У РОЗВИТКУ КОМПОЗИЦІЙНОГО БАЧЕННЯ МАЙБУТНІХ ХУДОЖНИКІВ-ПЕДАГОГІВ
- Мехеда В.Д., Ткачова О.І., Єрмаков О.І.** 1114
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ
- Міщук А.Ю.** 1137
ІНТЕГРАЦІЯ ЦИФРОВІЇ ОСВІТИ У СИСТЕМУ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ
- Мовчан В.І., Тарасенко С.** 1148
УКРАЇНСЬКИЙ АВАНГАРД ТА НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО: АДАПТАЦІЯ ВІЗУАЛЬНИХ КОНЦЕПЦІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 3-4 КЛАСІВ
- Моца А.А., Богачов В.В., Слюсаренко О.Б.** 1158
ФОРМУВАННЯ СТУДЕНТСЬКОГО ПАТРІОТИЗМУ ЧЕРЕЗ БАЗОВУ ЗАГАЛЬНОВІЙСЬКОВУ ПІДГОТОВКУ ТА ВПЛИВ НА СОЦІАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ І ГРОМАДЯНСЬКУ АКТИВНІСТЬ
- Непомняща Г.І.** 1169
ДИДАКТИЧНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ
- Недялкова К.В.** 1182
ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ KRITIK У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ: МЕТОДИЧНИЙ АСПЕКТ
- Ордановська О.І., Ордановська Л.Є., Ордановський О.П.** 1196
ВИКОРИСТАННЯ ДИНАМІЧНИХ МАТЕМАТИЧНИХ СЕРЕДОВИЩ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОСЛІДНИЦЬКОГО НАВЧАННЯ STEM-ДИСЦИПЛІН
- Орленко І.М., Шаргородська Г.С.** 1216
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ

- Охрімов С.М.** 1227
*ІННОВАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В ОСВІТІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ
ТА ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР*
- Пентко Ю.Є.** 1239
*ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНЬОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ З ПСИХОЛОГІЇ В
УМОВАХ ЗМІЩАНОГО НАВЧАННЯ*
- Пінаєва О.Ю.** 1256
*УПРАВЛІНСЬКА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ*
- Поражницька М.Р., Стадніченко Н.В.** 1265
*СЦЕНІЧНЕ МОВЛЕННЯ І МИСТЕЦТВО ОРАТОРА ЯК СКЛАДОВІ
ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО АКТОРА*
- Присташ А.** 1276
*ТРИВИМІРНА МОДЕЛЬ ВЗАЄМОДІЇ «СТУДЕНТ – ВИКЛАДАЧ –
ІШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ» ЯК МЕТОД ФОРМУВАННЯ КОМПЕ-
ТЕНТНОСТІ У ТЕХНІЦІ ПИСЬМА АРАБСЬКОЮ МОВОЮ*
- Процків Т.І., Денисяк Ю.В., Лозинська С.В., Табака О.М.** 1286
*РОЛЬ ВИХОВАТЕЛЯ В ОРГАНІЗАЦІЇ РУХЛИВИХ ІГОР ДІТЕЙ
СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ*
- Пушкарьова Т.О., Гриценко О.П.** 1295
*ЗМІСТ І СТРУКТУРА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
ПЕДАГОГА*
- Рибалко Л.М.** 1304
*ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ПРОФЕСІЙНОГО
РОЗВИТКУ ВИКЛАДАЧА*
- Рябець С.І., Прокопчук А.І.** 1314
*МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ІНТЕГРАЦІЇ МАТЕРІАЛОЗНАВСТВА ТА
ТЕХНОЛОГІЙ КОНСТРУКЦІЙНИХ МАТЕРІАЛІВ У ПРОЄКТНУ
ДІЯЛЬНІСТЬ СТАРШОКЛАСНИКІВ*
- Савченко Н.В.** 1324
*РОЗВИТОК SOFT SKILLS ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
ЗАСОБАМИ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ*

- Савченко В.А., Яшина О.М., Шабасєва Л.М.** 1334
STEM-ОРІЄНТОВАНІ ГУРТКИ ТА МЕЙКЕРСПЕЙСИ У СИСТЕМІ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ: СТАН, ВИКЛИКИ ТА ШЛЯХИ ЦИФРОВОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ
- Самойлова І.В., Кулешова В.В., Калініна Т.С.** 1346
ІНДИВІДУАЛЬНА ОСВІТНЯ ТРАЄКТОРІЯ У ЛОГОПЕДИЧНІЙ РОБОТІ З ДІТЬМИ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ
- Сефіханова К.А.** 1358
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ В УМОВАХ ІНДУСТРІЇ 5.0
- Скрипко С.О.** 1374
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ БЛОКУ ЕЛЕКТРОТЕХНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН
- Сокульська Н.Б., Гузик Н.М., Кмін В.Ф., Нагорний М.С.** 1391
ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ КУРСАНТАМИ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ: РОЗВИТОК ТА РИЗИКИ
- Соловей Н.А.** 1401
ПЕДАГОГІЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТРЕНЕРІВ ВІЙСЬКОВО-СПОРТИВНОГО СПРЯМУВАННЯ
- Столярєнко О.В., Магас Л.М., Столярєнко О.В.** 1415
АКУМУЛЯЦІЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНИХ МОВ ТЕХНІЧНОГО ЗВО У ВИМІРІ ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ
- Суховерша М.В., Казак О.В.** 1428
ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО ДИСТАНЦІЙНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ: АНАЛІЗ ЗМІСТУ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНИХ ПРОГРАМ
- Суховієнко Н.А., Литвин І.М., Глущенко І.І.** 1442
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПОБУДОВИ ОСВІТНЬО-КОРЕКЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ ДЛЯ УЧНІВ ЗІ СПЕЦИФІЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНИХ НАВИЧОК

- Сухойваненко Л.Ф., Кугай Н.В.** 1452
ПОТЕНЦІАЛ ГЕНЕРАТИВНИХ МОДЕЛЕЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ СТВОРЕННЯ НАВЧАЛЬНИХ СИМУЛЯЦІЙ У КУРСІ «МЕТОДИКА НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ»
- Тимофєєва О.Я.** 1466
КОГНІТИВНЕ НАВАНТАЖЕННЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ МАЙБУТНІМИ ФАХІВЦЯМИ МОРСЬКОЇ ГАЛУЗІ
- Тимошенко Ю.В., Трофименко А.О.** 1480
ІНОЗЕМНА МОВА ДЛЯ СТУДЕНТІВ-МАГІСТРІВ: МЕТОДИКА РОЗВИТКУ НАВИЧОК АКАДЕМІЧНОГО ПИСЬМА ТА ПРЕЗЕНТАЦІЇ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ
- Тітова Г.В., Панасюк І.В.** 1496
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ АДАПТАЦІЇ МОЛОДОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО УМОВ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ
- Трохимчук С.М., Іванов С.С.** 1506
АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН
- Тумбрукакі А.В.** 1522
ЧАТ-БОТИ ТА ВІРТУАЛЬНІ АСИСТЕНТИ У ВИЩІЙ ОСВІТІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНСТРУМЕНТІВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА
- Турияница З.В.** 1533
ВИКОРИСТАННЯ СИТУАЦІЙНИХ ЗАВДАНЬ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ ІЗ ДИСЦИПЛІН «БЕЗПЕКА ПРАЦІ В АГРАРНОМУ ВИРОБНИЦТВІ», «МАШИНИ ТА МАШИНОВИКОРИСТАННЯ НА ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ» І «МАШИНИ ТА МАШИНОВИКОРИСТАННЯ У ТВАРИННИЦТВІ»
- Тушко К.Ю., Гапоненко Н.П.** 1547
ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ЇХНЬОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

- Тюріна В.О.** 1557
ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ ЗАСОБАМИ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ КВЕСТІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ
- Федорченко Т.Є.** 1570
ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ПІДЛІТКІВ ШЛЯХОМ ФОРМУВАННЯ У НИХ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ
- Федорчук В.В., Мисів В.М.** 1581
АКМЕОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД В УПРАВЛІННІ СИСТЕМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
- Филипська В.І.** 1598
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ AR/VR ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ
- Цюняк О.П., Довбенко С.Ю., Скоморовська І.А.** 1611
ЦИФРОВІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ВІД ІННОВАЦІЙ ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ
- Чиченьова О.М., Лукачина А.В.** 1623
ІГРОВІ ВИДИ СПОРТУ ЯК УНІВЕРСАЛЬНИЙ ЗАСІБ ПО ВДОСКОНАЛЕННЮ ФІЗИЧНОЇ І РОЗУМОВОЇ ПРАЦЕЗДАТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ
- Швирка В.М.** 1633
ТРАНСФОРМАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ РОЛІ ВЧИТЕЛЯ В ПАРАДИГМІ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА
- Шкляр П.С., Яворська І.П.** 1644
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ ОСІБ З ДОСВІДОМ ВІЙНИ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ
- Шкорубська Ю.Є.** 1655
ВИКОРИСТАННЯ ШІ ДЛЯ ПЕРСОНАЛІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ

- Шмалей С.В., Редька І.В., Корженевський С.В.** 1664
КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ БЕЗПЕКОВО-ГІГІЄНИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТА ПСИХОЛОГІВ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

СЕРІЯ «Психологія»

- Boitsaniuk S.I., Denefil O.V.** 1680
PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF MEDICAL STUDENTS

- Fedoriv Ya., Solomashenko N.** 1689
COGNITIVE RESILIENCE IN HIGH-STRESS MILITARY INTERPRETING

- Kachmarchyk S.** 1707
FORCED DISPLACEMENT AND ETHNIC IDENTITY: PSYCHOLOGICAL WELL-BEING OF UKRAINIAN FRESHMEN IN WARTIME

- Volobuiev V.** 1716
LEADERSHIP AS A PSYCHOLOGICAL PHENOMENON: THEORETICAL CONCEPTS ANALYSIS RESULTS

- Абрамян Н.Д.** 1730
ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ПРОФЕСІЙНОЇ АДАПТАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ СИСТЕМНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

- Авер'янова А.М.** 1738
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО РОЗВИТКУ УВАГИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З УРАХУВАННЯМ КОГНІТИВНОГО СТИЛЮ ПОЛЕЗАЛЕЖНІСТЬ-ПОЛЕНЕЗАЛЕЖНІСТЬ

- Бабчук М.І., Павлова Т.О.** 1752
ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

- Балтян В.О.** 1761
ПСИХОЛОГІЧНО БЕЗПЕЧНИЙ РЕАБІЛІТАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ЯК ПРИНЦИП РОЗВИТКУ ПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ

Бережний І.О.

1772

*КОЛЕКТИВНА ТРАВМА ТА РЕЗИЛЬЄНТНІСТЬ У ТРАНС-
ФОРМАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В
КРИЗОВИЙ ПЕРІОД: АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД*

Бєславіна Т.І., Січінава М.О.

1781

*ЕМОЦІЙНА АСИМЕТРІЯ У ПАРТНЕРСЬКИХ СТОСУНКАХ ЯК
СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ
САМООЦІНКИ ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ВІКУ*

Бєляєвська Т.В.

1796

*СПІВВІДНОШЕННЯ ПОКАЗНИКІВ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ ТА
ЕМОЦІЙНОСТІ*

Блохіна І.О.

1804

*РЕФЛЕКСИВНІ ПРАКТИКИ ВЗАЄМОДІЇ ЗІ ШТУЧНИМ
ІНТЕЛЕКТОМ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДОРΟΣЛИХ*

Боднарчук В.В.

1817

*ЗАСТОСУВАННЯ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙ-
НІЙ ПІДГОТОВЦІ ЕКСТРЕМАЛЬНИХ ПСИХОЛОГІВ*

Бойчук С.С.

1826

*«ЦІННІСНИЙ ЗЛАМ» ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ КОНСТРУКТ
СУЧАСНОЇ ТРАВМАТИЧНОЇ РЕАЛЬНОСТІ*

Буртова Є.Д., Тютюнник С.В.

1837

*НАПРЯМИ ІНТЕГРАЦІЇ ПРОСВІТНИЦЬКОГО КОМПОНЕНТА У
ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО НАДАННЯ
ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ КЛІЄНТАМ У СКЛАДНИХ
ЖИТТЄВИХ СИТУАЦІЯХ*

Власюк Л.П.

1848

*ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ СТАР-
ШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО ШКОЛИ В УМОВАХ
СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ*

Герасімова Н.Є., Герасимова І.В.

1860

*ВНУТРІШНЬООСОБИСТІСНИЙ КОНФЛІКТ У ПРОСТОРІ
КОМУНІКАЦІЇ, СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ТА
ВІДНОВЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛО-
ГІЧНИЙ АНАЛІЗ*

- Головська І.Г., Грек О.М., Цибанова Ю.О.** 1872
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ПСИХОЛОГА В УМОВАХ КРИЗИ
- Гриньова М.В., Кононова М.М., Бурлаков А.О., Гончарова Н.О.** 1884
ТРАНСФОРМАЦІЯ ЧАСОВОЇ ПЕРСПЕКТИВИ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ БОЙОВОГО ДОСВІДУ: ПСИХОЛОГІЧНІ ВИКЛИКИ РЕІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ
- Гриньова М.В., Кононова М.М., Коломієць Д.С.** 1894
РОЛЬ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У РОЗВИТКУ ІТ-ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЗМІН
- Грись А.М., Павлюк М.М.** 1909
РЕФЛЕКСИВНО-ДІАЛОГІЧНЕ ОПРАЦЮВАННЯ ЖИТТЄВИХ ЗАДАЧ ДОРΟΣЛИХ ПІД ЧАС ВІЙНИ ЗА ДОПОМОГОЮ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ
- Грудницька А.Р., Лукіна Н.Б.** 1924
ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СЕКСУАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В РОМАНТИЧНИХ СТОСУНКАХ
- Гуменюк Г.В., Гуцол К.В.** 1935
МОТИВАЦІЙНІ РЕСУРСИ НАВЧАННЯ ДОРΟΣЛИХ У СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ ОБСТАВИНАХ: РОЛЬ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ТА НАРАТИВНИХ ПРАКТИК
- Джеджея В.Б., Ширяєва Л.М.** 1949
ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ В ЦИФРОВОМУ СУСПІЛЬСТВІ
- Дзюба Т.М., Шеремет В.В., Коліса Т.О.** 1961
СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ЧИННИК ЦИФРОВОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ
- Дуткевич Т.В., Волобуєв В.В.** 1975
ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ЯК ІНТЕГРАТИВНИЙ ПСИХІЧНИЙ СТАН ОСОБИСТОСТІ: СТРУКТУРА, МЕХАНІЗМИ ТА ДИНАМІКА ФОРМУВАННЯ

Дуткевич Т.В., Панчук Н.П.

*ФОРМУВАННЯ ПСИХОДІАГНОСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
ЯК СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ ПСИХОЛОГІВ ДО РОБОТИ З
ДІТЬМИ*

1988

**Єгонська-Спенсер Н.О.,
Пономаренко Я.С.**

*КРИТЕРІЙНА ВАЛІДНІСТЬ U-RNS SCALE: СОЦІАЛЬНО-ДЕМО-
ГРАФІЧНІ ТА МІЖОСОБИСТІСНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАДОВО-
ЛЕННЯ СТОСУНКОВИХ ПОТРЕБ*

Павловська-Кравчук В.А., 2001

Єсмаханова А.У.

*СОЦІАЛЬНА НЕВИЗНАЧЕНІСТЬ ЯК ПРЕДИКТОР АУТОАГРЕ-
СИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ*

2020

Кісурін В.В.

*ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ
СТРЕСОСТІЙКОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ЯК ІНТЕГРА-
ТИВНОГО ЯВИЩА*

2031

Коваль Г.Ш., Ільченко Ю.С.

*ТІЛЕСНА НЕЙТРАЛЬНІСТЬ У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ
ТРАНСФОРМАЦІЙ СТАВЛЕННЯ ДО ТІЛА*

2042

Козловець І.М.

*ОСОБИСТІСНІ РЕСУРСИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ
ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ДО ЗМІН У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ В
УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ*

2055

Кравченко О.М.

*ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТІСНИХ ЗМІН ЯК КОНЦЕПТУАЛЬНА
РАМКА ПРОФЕСІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРАЦІВНИКІВ В
УМОВАХ ВІЙНИ*

2070

Кривенко Т.С.

*МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ГОТОВНОСТІ
МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ ДО НАДАННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ
ДОПОМОГИ КОЛИШНІМ КОМБАТАНТАМ*

2078

Латиш Н.М., Саракун Л.П.

*ЗАКОНОМІРНОСТІ ПРОЯВУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ МОЛОД-
ШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ В
УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ*

2089

- Лебідь О.В., Казак О.В.** 2103
ДОСЛІДНИЦЬКА СУБ'ЄКТНІСТЬ ЯК ПРЕДМЕТ ПСИХОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ
- Лупійко Л.В., Шестопап А.О.** 2116
ОСОБЛИВОСТІ ХАРЧОВОЇ ПОВЕДІНКИ ЖІНОК ТА ВПЛИВ НА НЕЇ ЕМОЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ
- Міндер В.В., Сидоренко І.О., Піхало О.В.** 2126
ЕМОЦІЙНО-АСОЦІАТИВНЕ СПРИЙНЯТТЯ КОЛЬОРУ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЛАНДШАФТНОЇ СФЕРИ
- Олійник І.В., Холоденко Н.В.** 2141
АРТТЕРАПІЯ ЯК ЧИННИК ЗНИЖЕННЯ ТРИВОЖНОСТІ ДІТЕЙ РАННЬОГО ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ
- Павлушенко С.М., Копаниця Д.М.** 2151
АМПУТАЦІЯ КІНЦІВОК ЯК СКЛАДНИЙ БІОПСИХОСОЦІАЛЬНИЙ ФЕНОМЕН
- Панасюк А.І.** 2162
ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД УЧНІВ У ПРОЦЕСІ МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ: ЕМОЦІЙНО-МОТИВАЦІЙНИЙ АСПЕКТ
- Пащенко А.О.** 2171
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ У ВІЙСЬКОВОМУ КОЛЕКТИВІ
- Пилявець Н.І., Коц О.І., Петренко Ю.І.** 2184
ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ САМОЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ
- Пономаренко Т.О., Моцак С.І., Яремко А.О.** 2197
ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ТА ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ
- Пономаренко Т.О., Демиденко Н.М.** 2209
ФОРМУВАННЯ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

- Потьомкін В.О.** 2221
СМИСЛОВІ ТИПИ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ НАВЧАННЯ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВ У КРИЗОВИХ УМОВАХ ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК ІЗ МОТИВАЦІЙНИМИ РЕСУРСАМИ
- Примаєв Ю.В., Фера С.В.** 2235
ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ДОРΟΣЛИХ В УМОВАХ ВІЙНИ: РОЛЬ КОГНІТИВНИХ ПРОЦЕСІВ У РОЗВ'ЯЗАННІ ЖИТТЄВИХ ЗАДАЧ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ І СКЛАДНИХ МАТЕРІАЛЬНИХ ОБСТАВИН
- Притула О.А.** 2249
ПОЛІГРАФНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯК МЕТОД ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ОСОБИСТОСТІ
- Рудницька С.Ю.** 2261
НАРАТИВНЕ АВТОРСТВО ЯК ІНТЕГРАТИВНИЙ МЕНТАЛЬНИЙ РЕСУРС ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ПОЛІКРИЗИ ТА КОГНІТИВНОГО АУТСОРСИНГУ
- Савич Т.М.** 2275
ПСИХОЛОГІЧНА ТИПОЛОГІЯ АДАПТАЦІЙНИХ МОДЕЛЕЙ ВИХОВАНЦІВ ВІЙСЬКОВОГО ЛІЦЕЮ
- Салюк М.А., Тарасевич І.Ю.** 2293
ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНА ГРУПА ЯК МІКРОМОДЕЛЬ СОЦІУМУ: ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ТА КОРЕКЦІЇ МІЖОСОБИСТІСНИХ ВЗАЄМИН
- Ситнік С.В.** 2308
ВИКОРИСТАННЯ АРТ-ТЕРАПЕВТИЧНИХ ПРИЙОМІВ У ФОРМУВАННІ АДАПТИВНИХ КОПІНГ-СТРАТЕГІЙ ОСІБ З РІЗНИМ РІВНЕМ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
- Сікорська Л.Б.** 2322
ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНИХ ІНТРУЗІЙ ТА УНИКНЕННЯ В УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ: ПСИХОЛОГІЧНІ КОРЕЛЯТИ
- Стеценко А.І., Миздренко А.Л.** 2335
СТРУКТУРА, ФУНКЦІЇ ТА ЧИННИКИ РОЗВИТКУ ОБРАЗУ Я В РАННЬОМУ ДОРΟΣЛОМУ ВІЦІ

- Тертична Н.А., Лазуренко О.О.** 2348
АНАЛІЗ ПРОФЕСІЙНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ ЯК КЛЮЧОВОГО МЕХАНІЗМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В СИСТЕМІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ ТА ДІЯЛЬНОСТІ ЛІКАРЯ
- Фера С.В., Захаріна М.І.** 2360
ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ КЕРІВНИКА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ УСТАНОВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ
- Чайка І.В.** 2373
ПСИХОКОРЕКЦІЯ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ МЕТОДОМ ХІБУКІ-ТЕРАПІЇ
- Чернякова О.В.** 2385
ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ В УМОВАХ ВІЙНИ: РОЛЬ РЕФЛЕКСІЇ ТА ДІАЛОГІЧНИХ ПРАКТИК ПРОЩЕННЯ
- Шандрук С.К.** 2401
ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ ХРИСТИЯНСЬКИХ МОРАЛЬНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ
- Шевчук В.В.** 2412
ПСИХОЛОГІЧНИЙ СУПРОВІД ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ
- Шиловська О.М.** 2425
ДІАЛОГІЧНІСТЬ ЯК РЕСУРС ВИРІШЕННЯ ЖИТТЄВИХ ЗАДАЧ В УМОВАХ ВЗАЄМОДІЇ ЗІ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВИМІР БЛАГОПОЛУЧЧЯ
- Яворська-Вєстрова І.В.** 2440
ПОЧУТТЯ КОГЕРЕНТНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

СЕРІЯ «Право»

- Богдан Б.В., Бобик М.В.** 2457
ДОСВІД ОКРЕМИХ КРАЇН ЩОДО СТРАХУВАННЯ ВІД ВОЄННИХ РИЗИКІВ

Божик В.І.

2469

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Бородін К.С.

2483

ІШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВИ

Вихрист С.М.

2495

ВІДНОВНЕ ПРАВОСУДДЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Герасименко Л.В., Безрядін О.В.

2509

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ У СФЕРІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Градецька Н.М.

2522

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ВІЙСЬКОВОГО ПЕРЕКЛАДАЧА ТА ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЙОГО ДІЯЛЬНОСТІ

Громко В.Я.

2534

УЧАСТЬ ПРОКУРОРА ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИКА В ПРОЦЕСІ РОЗСЛІДУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ СЛІДЧИМИ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ: ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ

Дуліна О.В., Куспляк І.С., Курносенко Л.В.

2549

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Дяковський О.С.

2563

УЧАСТЬ ВІЛЬНИХ СЛУХАЧІВ У СУДОВОМУ ЗАСІДАННІ В РЕЖИМІ ВІДЕОКОНФЕРЕНЦВ'ЯЗКУ ЯК ГАРАНТІЯ ГЛАСНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА

Загородня А.С., Федоренко Т.В.

2576

ПРАВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ У ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО ПОРЯДКУ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЄВРОПЕЇЗАЦІЇ ТА ГЛОБАЛЬНОГО ВРЯДУВАННЯ

- Замрига А.В.** 2589
ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ
- Ковбан А.В.** 2597
КОНСТИТУЦІЙНІ ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ДЕЛЕГУВАННЯ СУВЕРЕННИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ІНСТИТУЦІЯМ ЄС
- Коломієць Н.В.** 2611
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА СУТЕНЕРСТВО АБО ВТЯГНЕННЯ ОСОБИ В ЗАНЯТТЯ ПРОСТИТУЦІЄЮ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ
- Котвяковський Ю.О., Беседіна І.О.** 2619
ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПОРІВ У СФЕРІ ЗЕМЛЕУСТРОЮ
- Кофанова О.С.** 2630
ПРОЦЕСУАЛЬНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ПРОБЛЕМИ ПРИЗНАЧЕННЯ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ
- Кузьменко О.В., Уложенко В.М., Фукс Н.А.** 2642
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ
- Ляхович У.І., Ляхович Г.І., Вакун О.В.** 2655
ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК СКЛАДОВА ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОСВІТНЬОЮ СФЕРОЮ
- Максименко О.В.** 2664
ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ ГАРАНТУВАННЯ БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА В ПЕРІОД ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ
- Микитенко О.В.** 2673
ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ЗУПИНКИ, СТОЯНКИ ТА ПАРКУВАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ: БАЛАНС ЕФЕКТИВНОСТІ ТА ГАРАНТІЙ ПРАВ ОСОБИ

УДК 342.4:341.211

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-6\(58\)-2597-2610](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-6(58)-2597-2610)

Ковбан Андрій Володимирович кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін, Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса, <https://orcid.org/0000-0002-0272-1798>

КОНСТИТУЦІЙНІ ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ДЕЛЕГУВАННЯ СУВЕРЕННИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ІНСТИТУЦІЯМ ЄС

Анотація. В статті досліджено складну правову проблему делегування суверенних повноважень національних держав інституціям Європейського Союзу, що є центральним викликом для сучасного конституціоналізму. Автор аналізує фундаментальний конфлікт між традиційним розумінням абсолютного суверенітету та принципом передачі повноважень (*conferral*), на якому базується правовий порядок ЄС. Особлива увага приділяється юридичним колізіям, що виникають через доктрину примату права ЄС над національними конституціями, та механізм їх розв'язання, таким як принцип субсидіарності та контроль *ultra vires*. У роботі детально розглянуто досвід європейських країн (Німеччини, Франції, Польщі, Ірландії та інших) у розробці захисних доктрин «конституційної ідентичності», які визначають недоторканне ядро фундаментальних принципів держави, що не підлягають делегуванню. Автор підкреслює, що національні конституційні суди виступають «вартовими», які забезпечують баланс між інтеграцією та збереженням засадничих елементів національного ладу. Окремий розділ присвячено перспективам України на шляху до членства в ЄС. Обґрунтовано необхідність системної конституційної реформи, зокрема внесення змін до Розділу I Конституції України для запровадження концепції «відкритої державності». Автор наголошує, що така трансформація потребує найвищого рівня легітимності через проведення всеукраїнського референдуму, що дозволить гармонізувати українське правове поле з *acquis communautaire* при збереженні державного суверенітету як інструменту впливу в межах європейської спільноти. Досліджено нову роль Конституційного Суду України як «інтелектуального містка» та фільтра, що має забезпечувати «дружність» до європейського права без втрати національної ідентичності.

Ключові слова: суверенітет, делегування повноважень, конституційна ідентичність, Євроінтеграція України, конституційний діалог.

Kovban Andrii Volodymyrovich Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor, Department of Civil Law Disciplines, Odesa State University of Internal Affairs, Odesa, <https://orcid.org/0000-0002-0272-1798>

CONSTITUTIONAL POLITICAL AND LEGAL RESTRICTIONS ON THE DELEGATION OF SOVEREIGN POWERS TO EU INSTITUTIONS

Abstract. The article examines the complex legal problem of delegating sovereign powers of nation states to the institutions of the European Union, which is a central challenge for modern constitutionalism. The author analyzes the fundamental conflict between the traditional understanding of absolute sovereignty and the principle of conferral, on which the EU legal order is based. Particular attention is paid to legal conflicts arising from the doctrine of the primacy of EU law over national constitutions and the mechanisms for their resolution, such as the principle of subsidiarity and ultra vires control. The paper examines in detail the experience of European countries (Germany, France, Poland, Ireland and others) in developing protective doctrines of "constitutional identity", which define the inviolable core of the fundamental principles of the state that are not subject to delegation. The author emphasizes that national constitutional courts act as "guardians" that ensure a balance between integration and preservation of the fundamental elements of the national order. A separate section is devoted to Ukraine's prospects on the path to EU membership. The need for systemic constitutional reform is substantiated, in particular, amendments to Section I of the Constitution of Ukraine to introduce the concept of "open statehood". The author emphasizes that such a transformation requires the highest level of legitimacy through an all-Ukrainian referendum, which will allow harmonizing the Ukrainian legal field with the *acquis communautaire* while preserving state sovereignty as an instrument of influence within the European community. The new role of the Constitutional Court of Ukraine as an "intellectual bridge" and filter that should ensure "friendliness" to European law without losing national identity is explored.

Keywords: sovereignty, delegation of powers, constitutional identity, European integration of Ukraine, constitutional dialogue.

Постановка проблеми. Проблема делегування суверенних повноважень інституціям Європейського Союзу є центральним викликом для сучасного конституціоналізму, оскільки вона вимагає переосмислення самої природи державної влади. У традиційному розумінні, що бере початок від праць Жана Бодена та Томаса Гоббса [5], суверенітет розглядається як абсолютна, постійна та неподільна влада. Проте правовий порядок ЄС будується на принципі передачі (*conferral*), згідно з яким Союз діє лише в межах повноважень, наданих йому державами-членами в Договорах для досягнення спільних цілей. Головна юридична колізія виникає тоді, коли норми права ЄС починають регулювати сфери, які за Конституцією належать до виключної компетенції національних органів, створюючи ситуацію конкуренції між наднаціональним та національним правопорядками.

Фундаментальний конфлікт часто розгортається навколо доктрини примату (пріоритету) права ЄС над національним правом. Суд Європейського

Союзу у своїх знакових рішеннях, таких як Van Gend en Loos та Costa v. ENEL, закріпив позицію, що право ЄС є автономним джерелом права, яке не може бути скасоване внутрішніми актами держав, навіть якщо йдеться про конституційні норми. З іншого боку, конституційні суди багатьох європейських країн (наприклад, Федеральний конституційний суд Німеччини у справі Solange [6] або Конституційний трибунал Польщі [8]) висунули зустрічну доктрину. Вони стверджують, що Конституція залишається вищою нормою, а пріоритет права ЄС визнається лише доти, доки Союз забезпечує рівень захисту фундаментальних прав, еквівалентний національному, і не виходить за межі делегованих йому мандатів. Одним із найскладніших аспектів цієї проблеми є так званий контроль Ultra Vires — повноваження національного суду перевіряти, чи не перевищили інституції ЄС свої межі. Якщо європейська інституція приймає рішення у сфері, яку держава формально не передавала під юрисдикцію Брюсселя, виникає правовий тупик. Для розв'язання таких ситуацій у праві ЄС було запроваджено принцип субсидіарності. Згідно з ним, у сферах, які не належать до виключної компетенції Союзу, він може діяти лише тоді, коли цілі не можуть бути достатньою мірою досягнуті державами на центральному або регіональному рівнях, але можуть бути краще досягнуті на рівні Союзу. Це юридичне правило слугує запобіжником проти надмірної централізації влади та розмивання національного суверенітету.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх досліджень у межах обраної тематики свідчить про глибоку зацікавленість трансформацією суверенітету та викликами, які постають перед національними конституційними системами, зокрема: переосмислення природи суверенітету, конфлікт правових доктрин, передача повноважень наднаціональним структурам та вплив на право громадян брати участь в управлінні державою через національні вибори, пошук оптимальної моделі імплементації *acquis communautaire*, запровадження норм жорстких норм про невідчужуваність народного суверенітету. Зазначені проблеми зустрічаються в працях таких науковців як М. Козюбра, С. Головатий, А. Селіванов, Ю. Барабаш, О. Бориславська, М. Савчин тощо.

Мета статті полягає в комплексному дослідженні та теоретичному обґрунтуванні конституційних політико-правових обмежень, що виникають у процесі делегування суверенних повноважень національних держав інституціям Європейського Союзу.

Виклад основного матеріалу. Питання делегування суверенних повноважень інституціям Європейського Союзу становить складну правову дилему, оскільки воно зачіпає фундаментальні основи державного ладу. У класичному розумінні суверенітет вважається абсолютним і неподільним, проте сучасні інтеграційні процеси вимагають перегляду цієї парадигми на користь концепції розділеного або спільного суверенітету. Головна юридична колізія полягає в суперечності між національним конституційним принципом верховенства Основного Закону та доктриною примату права ЄС, згідно з якою норми союзу

мають перевагу над національними актами, включаючи конституції держав-членів. Це створює ситуацію «двох господарів», де національні суди змушені балансувати між вірністю власному народу та міжнародним зобов'язанням перед європейською спільнотою [3].

На практиці цей конфлікт найгостріше виявляється у сфері повноважень органів влади та виняткової компетенції держави. Коли країна стає членом ЄС, вона передає частину своїх регуляторних, фінансових, митних та судових функцій наднаціональним структурам, таким як Європейська Комісія чи Суд ЄС. Для багатьох правових систем це створює ризик порушення принципу демократичної легітимності, адже ключові рішення, що впливають на повсякденне життя громадян, починають прийматися органами, які не були безпосередньо обрані цими громадянами в межах національного виборчого процесу. Це явище часто називають демократичним дефіцитом, і воно змушує конституційні суди шукати складні юридичні конструкції для виправдання такої передачі влади без втрати народної довіри.

Європейський досвід пропонує кілька стратегічних шляхів розв'язання таких колізій, які вже були апробовані країнами «старої» та «нової» Європи. Найбільш ефективним методом є глибока адаптація тексту Конституції шляхом включення спеціальних євроінтеграційних положень. Такі норми прямо дозволяють передачу суверенних прав міжнародним організаціям, фактично легітимізуючи присутність іноземного юридичного елемента в національній правовій системі. Проте навіть за наявності таких застережень конституційні суди багатьох країн, як-от Німеччини, Польщі, Чехії чи Італії, розробили захисну доктрину конституційної ідентичності [6]. Ця концепція визначає так зване недоторканне ядро конституції — фундаментальні принципи демократії, захисту прав людини, територіальної цілісності та республіканського устрою, які не можуть бути делеговані за жодних обставин. Таким чином, національний конституційний суд перетворюється на «вартового», який стежить, щоб інституції ЄС не виходили за межі наданих їм повноважень, діючи за принципом *Ultra Vires* (поза межами повноважень) [7].

Особливе місце в цій дискусії посідає питання судового суверенітету. Передача права остаточного тлумачення норм права Суду ЄС у Люксембурзі часто сприймається національними суддями як загроза їхній незалежності. Конфлікти виникають тоді, коли рішення наднаціонального суду суперечать усталеній практиці національного суду у чутливих питаннях, наприклад, у сфері соціального забезпечення або релігійних цінностей. Розв'язання цієї проблеми зазвичай досягається через механізм преюдиціальних запитів, де національний суд і Суд ЄС вступають у діалог, а не у відкрите протистояння, що дозволяє гармонізувати правові позиції без формальної відмови від суверенітету.

Для України вирішення цих юридичних суперечностей є не просто теоретичним завданням, а критично важливою умовою успішного вступу до ЄС. Чинна Конституція України [1] містить досить жорсткі норми, які

проголошують, що правосуддя здійснюється виключно судами України, а народний суверенітет є невідчужуваним. Подолання цих бар'єрів потребуватиме не лише формальних правок до статей про повноваження парламенту чи президента, а й системного переосмислення ролі держави. Майбутня конституційна реформа повинна буде знайти баланс: надати юридичну базу для виконання регламентів та директив ЄС, одночасно закріпивши запобіжники, які не дозволять наднаціональним структурам розмити державність. Шлях до розв'язання конфлікту лежить через визнання того, що в сучасному глобалізованому світі суверенітет — це не ізоляція за високим парканом, а інструмент впливу, де держава посилює свою суб'єктність через участь у колективному прийнятті рішень на рівні цілого континенту.

Для держав, які перебувають на етапі вступу, таких як Україна, ці колізії мають особливий вимір. Українська Конституція [1] у статті 1 проголошує Україну суверенною та незалежною державою, а стаття 5 наголошує на неможливості узурпації права народу визначати конституційний лад. Передача повноважень органам ЄС (наприклад, права Європейського центрального банку визначати монетарну політику або права Єврокомісії контролювати державну допомогу підприємствам) потребує створення міцного конституційного фундаменту. Більшість дослідників схиляються до того, що Україна має піти шляхом внесення змін до Основного Закону, які б запровадили «статтю про відкриту державність» [2]. Така стаття дозволила б обмеження суверенітету на користь міжнародних структур, що є обов'язковою передумовою для імплементації *acquis communautaire* (системи права ЄС) [4].

Важливим механізмом пом'якшення конфліктів є концепція «конституційного діалогу». Замість прямого протистояння, національні суди використовують механізм преюдиціальних запитів до Суду ЄС, уточнюючи інтерпретацію європейських норм таким чином, щоб вони максимально гармоніювали з національними конституційними цінностями. Це дозволяє зберігати гнучкість системи. Таким чином, сучасний шлях розв'язання колізій полягає не в боротьбі за ієрархічне домінування, а в переході до мультирівневого управління, де суверенітет реалізується через активну участь у спільних інституціях, а конституційні обмеження виступають не бар'єром, а гарантією того, що інтеграція відбувається в інтересах громадян і з повагою до їхніх базових прав. У результаті, держава не втрачає владу, а трансформує її, отримуючи натомість ширші можливості впливу на глобальні процеси в межах європейської політичної сім'ї.

Стратегія точкової зміни Конституції через механізм прийняття спеціального «Акту про вступ» або доповнення Розділу I «Загальні засади» [1] є найбільш юридично вивіреним шляхом адаптації українського правового поля до вимог членства в Європейському Союзі. Такий підхід базується на досвіді провідних європейських демократій, зокрема Німеччини та Польщі, які свого часу створили так звані «європейські розділи» у своїх основних законах. Для

України це означає необхідність запровадження чіткої норми, яка прямо дозволяє делегування окремих повноважень органів державної влади наднаціональним інституціям на підставі міжнародного договору. Без такої прямої санкції будь-яка передача владних функцій — чи то у сфері монетарної політики, чи то в питанні митного регулювання — може бути оскаржена як неконституційна, що поставить під загрозу стабільність правовідносин з ЄС [9].

Центральна ідея цієї реформи полягає в тому, що делегування повноважень не є відмовою від незалежності, а виступає способом її реалізації в межах колективної безпеки та спільного ринку. Внесення змін саме до Розділу I Конституції має на меті легітимізувати новий статус України як держави-члена, де її суверенітет не зникає, а набуває форми «відкритої державності». Це дозволяє інституціям ЄС приймати акти, які матимуть пряму дію на території України, та наділяє Суд ЄС правом остаточного тлумачення відповідних правових норм. Такий крок усуває потенційні колізії між національним законодавством та регламентами Союзу ще на етапі їх виникнення, забезпечуючи правову визначеність для громадян та бізнесу.

Однак реалізація цього шляху містить суттєвий юридичний нюанс, пов'язаний із особливим статусом Розділу I. Згідно зі статтею 156 Конституції України [1], будь-які зміни до цього розділу потребують не лише високої політичної консолідації у Верховній Раді (не менше двох третин від конституційного складу), а й обов'язкового затвердження на Всеукраїнському референдумі. Це створює найвищий рівень демократичної легітимності для процесу євроінтеграції, оскільки рішення про делегування суверенних прав приймається безпосередньо народом як єдиним джерелом влади. Такий підхід робить інтеграційний процес незворотним і захищеним від політичних коливань у майбутньому.

Водночас важливо враховувати часові та правові обмеження, що впливають із поточного безпекового контексту. Стаття 157 Конституції прямо забороняє будь-які зміни Основного Закону в умовах воєнного або надзвичайного стану. Це означає, що попри всю актуальність реформи, її фіналізація через референдум та голосування в парламенті можлива лише після офіційного скасування воєнного стану. Таким чином, період підготовки до вступу має бути використаний для детальної розробки тексту «Акту про вступ», який би враховував баланс між ефективним членством у Союзі та збереженням засадничих елементів національної конституційної ідентичності. В результаті Україна отримає не просто оновлену Конституцію, а міцний фундамент для співіснування в європейській правовій архітектурі, де національне право та право ЄС працюють як єдина синхронізована система.

Додатковим критично важливим аспектом конституційної трансформації є питання судового контролю за процесом делегування повноважень, що вимагає переосмислення ролі Конституційного Суду України. У багатьох країнах — членах ЄС, зокрема в Німеччині, діє доктрина, згідно з якою національний орган

конституційної юрисдикції зберігає право перевіряти, чи не виходять інституції Європейського Союзу за межі наданих їм компетенцій (контроль *ultra vires*). Для України це означає необхідність розробки чіткого процесуального механізму, який дозволив би КСУ оцінювати акти вторинного права ЄС на предмет їх відповідності «ядру» національної Конституції — правам людини та основам державного ладу. Такий запобіжник є необхідним для того, щоб референдум про вступ не сприймався як видача «порожнього чека» Брюсселю, а був актом делегування конкретних, визначених законом функцій при збереженні остаточного національного контролю [10].

Окрім цього, процедура внесення змін до Розділу III «Вибори. Референдум» [1] набуває особливої ваги у зв'язку із запровадженням європейського громадянства. Після вступу до ЄС громадяни інших держав-членів, які проживають в Україні, повинні отримати право голосувати та балотуватися на місцевих виборах, а також на виборах до Європейського Парламенту. Оскільки чинна Конституція України в ст. 38 пов'язує право управління державними справами виключно з громадянством України, виникає потреба в уточненні цих норм через референдум. Це потребує не лише юридичної корекції, а й масштабної інформаційної кампанії, щоб роз'яснити суспільству переваги взаємності: українці в Польщі, Німеччині чи Франції так само отримають право впливати на місцеву політику та загальноєвропейський курс, що є невід'ємною складовою інтеграційного процесу [10].

Нарешті, варто звернути увагу на часовий вимір конституційного маневру. В юридичних колах триває дискусія щодо доцільності проведення «подвійного референдуму» або поєднання референдуму про вступ із затвердженням змін до Конституції. Перший варіант передбачає політичне консультативне опитування на початку фінального етапу перемовин, а другий — імперативне затвердження конкретного юридичного тексту перед ратифікацією Угоди про вступ. З огляду на вимоги стабільності Розділу XIII [1], найменш ризикованим вбачається шлях одного комплексного референдуму, де виборці одночасно дають згоду на членство в ЄС та на конкретну редакцію статей Конституції, що це членство забезпечують. Така модель мінімізує політичну турбулентність та гарантує, що правова система України отримає повне оновлення в один історичний момент, фіксуючи нову архітектуру відносин між Києвом та Брюсселем на десятиліття вперед.

Трансформація ролі Конституційного Суду України у процесі інтеграції до Європейського Союзу є фундаментальним етапом, який перетворює цей орган на стратегічного посередника між національним правопорядком та наднаціональними вимогами Брюсселя. Головною новацією у статусі суду має стати виконання функції специфічного «конституційного фільтра», завдання якого полягає у забезпеченні гармонійного співіснування двох правових систем. Це передбачає розробку та впровадження механізму попереднього конституційного контролю актів ЄС, особливо у випадках, коли вони зачіпають

фундаментальні права і свободи людини. Такий превентивний аналіз дозволить виявляти потенційні суперечності ще на етапі адаптації європейських норм, запобігаючи глибоким правовим кризам та забезпечуючи стабільність внутрішнього законодавства. При цьому КСУ не стає перешкодою для євроінтеграції, а навпаки, надає їй вищої юридичної легітимності, гарантуючи, що делегування повноважень не призведе до руйнування демократичних засад держави.

Важливим доповненням до цього механізму є впровадження принципу «дружності до європейського права», який має стати базовою методологією роботи суддів. Цей принцип зобов'язує Конституційний Суд тлумачити положення Основного Закону України у максимально узгоджений із правом ЄС спосіб, уникаючи штучних конфліктів там, де це дозволяє правова природа норм. Такий підхід вимагає від суддів відмови від ізоляціоністського трактування суверенітету на користь концепції «відкритої державності», де національна Конституція розглядається як частина великої європейської правової архітектури. Через інструмент конституційного діалогу та врахування практики Суду ЄС у Люксембурзі, КСУ зможе забезпечити високий рівень захисту прав громадян, одночасно сприяючи ефективному виконанню міжнародних зобов'язань.

Зрештою, така трансформація перетворює Конституційний Суд на інтелектуальний місток, який не лише захищає національну конституційну ідентичність, а й активно формує спільний правовий простір, роблячи членство України в Союзі юридично безпечним та передбачуваним для всіх суб'єктів права. Це дозволяє Україні стати активним учасником європейського судового процесу, де голос національного суду стає вагомим аргументом у формуванні загальноєвропейських стандартів правосуддя [10].

Зрештою, нова роль Конституційного Суду полягає в переході від формального захисту «букви» закону до захисту «духу» конституційної ідентичності в межах європейського простору. Це вимагає від суддів високого рівня експертизи в наднаціональному праві та готовності до постійного діалогу з європейськими колегами. Завдяки такому підходу Україна зможе ефективно інтегруватися в правове поле Союзу, мінімізуючи юридичні конфлікти та забезпечуючи стабільність своєї правової системи. Конституційний Суд у цій моделі стає не бар'єром на шляху до Брюсселя, а інтелектуальним та юридичним містком, який робить членство в ЄС безпечним для національного конституційного ладу.

Аналіз конституційно-правових обмежень щодо делегування повноважень інституціям ЄС потребує розгляду не лише формальних норм, а й динамічного балансу між національною ідентичністю та наднаціональною доцільністю. Кожна держава-член ЄС виробила власну стратегію «конституційного опору», яка дозволяє їй залишатися частиною єдиного простору, зберігаючи при цьому фундамент власної державності.

У контексті німецького досвіду варто звернути увагу на так званий «бюджетний суверенітет» Бундестагу [12]. Федеральний конституційний суд Німеччини у справі про створення Європейського стабілізаційного механізму чітко постановив, що парламент не може передавати органам ЄС право визначати обсяг державних видатків без прямої згоди самих депутатів. Це означає, що будь-яка фінансова допомога іншим країнам або зміна податкового навантаження в межах ЄС повинна проходити через національне демократичне схвалення [9]. Таким чином, право на податки та бюджет розглядається як невід'ємна частина суверенітету, яку неможливо делегувати наднаціональній бюрократії без втрати суті народовладдя.

Французька модель конституційних обмежень щодо делегування повноважень Європейському Союзу базується на унікальному поєднанні республіканських традицій та необхідності адаптації до інтеграційних процесів. На відміну від німецької доктрини, яка робить ставку на подальший судовий контроль, Франція вибудувала систему превентивного конституційного захисту, що робить її підхід одним із найбільш структурованих у Європі. Центральне місце в цій системі посідає Конституційна рада Франції. Її роль полягає не просто у перевірці відповідності договорів ЄС основному закону, а у визначенні того, чи зачіпає делегування повноважень так звані «невід'ємні умови здійснення національного суверенітету». Це поняття є ключовим запобіжником.

Якщо положення міжнародного договору (наприклад, Маастрихтської, Амстердамської чи Лісабонської угод) суперечать Конституції 1958 року або обмежують суверенітет у фундаментальних сферах, ратифікація такого договору стає юридично неможливою без попереднього внесення змін до самої Конституції.

Саме тому історія участі Франції в ЄС постає як історія постійних конституційних ревізій. Кожен крок до поглиблення інтеграції супроводжувався дебатами та правками до основного закону. Наприклад, для запровадження єдиної валюти (євро), створення спільного європейського простору безпеки та юстиції, а також впровадження європейського ордеру на арешт, Франція змушена була додавати спеціальні статті до Розділу XV Конституції («Про Європейський Союз»). Це створює парадоксальну ситуацію: замість того, щоб право ЄС просто ігнорувало національну Конституцію, французька держава «впускає» право ЄС всередину своєї конституційної тканини, надаючи йому легітимності через волю установчої влади.

Важливим обмеженням є доктрина «конституційної ідентичності Франції». Конституційна рада чітко заявила, що передача повноважень не може ставити під загрозу засади, які є специфічними для французького республіканського ладу. До таких засад традиційно відносять принцип світськості держави (*laïcité*), неподільність Республіки, а також особливі відносини між державою та громадянином. Це означає, що жодна директива ЄС не може змусити Францію відмовитися, наприклад, від її моделі захисту державної мови

або специфіки організації публічної служби, якщо це буде визнано частиною національної ідентичності.

Проте французький підхід має і свою критику. Оскільки більшість суперечностей розв'язується шляхом зміни Конституції, деякі правознавці вважають, що суверенітет поступово «порожніє», стаючи лише формальною оболонкою для рішень, що приймаються в Брюсселі. Але з точки зору правової техніки, цей механізм забезпечує найвищий рівень юридичної визначеності: якщо зміна внесена до Конституції, вона автоматично знімає будь-які подальші конфлікти між національними та європейськими нормами в судах нижчих інстанцій.

Ще одним специфічним обмеженням є Стаття 88-1 Конституції Франції, яка визначає участь у Європейському Союзі як конституційний обов'язок, але лише «згідно з установчими договорами». Це формулювання є прихованим обмеженням: Франція зобов'язана виконувати право ЄС лише в тих межах, які були чітко прописані в договорах, на які вона дала згоду. Будь-яке «самовільне» розширення повноважень з боку інституцій ЄС (так звана компетенція-компетенції) вважається таким, що виходить за межі конституційного дозволу. На практиці це проявилось у 2021 році, коли Державна рада Франції (Conseil d'État) у справі про збереження даних електронних комунікацій відмовилася прямо слідувати рішенням Суду ЄС, заявивши, що вона повинна спочатку переконатися, чи не порушує таке рішення фундаментальні вимоги національної безпеки, які є частиною конституційного ладу Франції. Це підкреслює, що навіть у традиційно проєвропейській Франції судова влада залишає за собою «останнє слово», коли мова йде про життєвоважливі інтереси держави. Цей досвід Франції демонструє, що делегування суверенних повноважень — це не одноразовий акт відмови від влади, а складний процес постійного перегляду та підтвердження національних пріоритетів у межах ширшої європейської системи. Для української правової системи, що зараз перебуває на етапі адаптації до стандартів ЄС, цей приклад є надзвичайно актуальним, адже він показує, як можна поєднувати глибоку інтеграцію з жорстким захистом конституційного ядра [8].

Цікавим прикладом є досвід Ірландії, де конституційні обмеження мають найбільш виражений демократичний характер. Після рішення у справі *Crotty v. An Taoiseach* (1987) було встановлено, що будь-яка суттєва зміна установчих договорів ЄС, яка виходить за межі первісно делегованих повноважень, вимагає внесення змін до Конституції Ірландії. Оскільки такі зміни можливі лише через загальнонаціональний референдум, ірландське суспільство отримало право «вето» на ключові етапи європейської інтеграції. Це неодноразово призводило до політичних криз на рівні ЄС, коли ірландці спочатку відхиляли Ніццьку та Лісабонську угоди, змушуючи лідерів Союзу йти на додаткові поступки щодо національних гарантій Ірландії, зокрема у сферах військового нейтралітету та податкової політики.

В Іспанії Конституційний суд застосовує концепцію «матеріальних меж», згідно з якою передача повноважень за Статтею 93 Конституції не може призводити до порушення засадничих цінностей іспанської держави, таких як територіальна єдність та права автономних спільнот. Іспанська доктрина наголошує, що Конституція є вищим актом не лише за формою, а й за ціннісним змістом. Це створює запобіжник, який не дозволяє інституціям ЄС втручатися в питання внутрішнього устрою країни під приводом виконання загальноєвропейських директив.

Особливе місце в цій дискусії посідає Австрія, де до Конституції було внесено масштабні зміни саме через вступ до ЄС. Проте австрійська правова думка розрізняє «частковий перегляд» та «повний перегляд» Конституції. Якщо делегування повноважень інституціям ЄС зачіпає фундаментальні принципи — демократичний, федеративний або принцип верховенства права — це вважається повним переглядом Конституції. Такий процес є надзвичайно складним і вимагає проведення обов'язкового референдуму. Це гарантує, що жодна політична сила не зможе «тихо» передати Брюсселю повноваження, які змінюють саму природу австрійської демократії.

У країнах Балтії, зокрема в Естонії та Латвії, питання обмежень тісно пов'язане з історичним досвідом відновлення незалежності. У деклараціях їхніх конституційних судів підкреслюється, що суверенітет є не просто правовою категорією, а гарантією збереження нації та її культури. Естонський Верховний суд постановив, що Конституція Естонії діє в тій частині, яка не суперечить праву ЄС, лише доти, доки право ЄС відповідає фундаментальним принципам естонського правопорядку. Це створює так звану «умовну пріоритетність» європейського права, яка може бути відкликана у разі екзистенційної загрози національним інтересам.

Висновки. Загалом, політико-правові обмеження в ЄС функціонують не як стіна, а як система клапанів. Вони дозволяють правовому полю ЄС проникати в національні системи, але автоматично закриваються, як тільки виникає загроза ядру державної ідентичності. Ця децентралізована система контролю з боку національних судів є тим фактором, який не дозволяє Європейському Союзу перетворитися на класичну унітарну федерацію, зберігаючи його як унікальне об'єднання суверенних республік та монархій.

На основі проведеного аналізу можна констатувати, що проблема делегування суверенних повноважень інституціям Європейського Союзу є не лише техніко-юридичним питанням, а фундаментальним викликом для національного конституціоналізму. Традиційна парадигма абсолютного та неподільного суверенітету в сучасних умовах трансформується у концепцію «відкритої державності», де держава посилює свою суб'єктність через участь у колективних наднаціональних інституціях. Головна юридична колізія полягає у необхідності балансування між принципом верховенства національної Конституції та доктриною примату права ЄС. Досвід європейських демократій

свідчить, що найефективнішим механізмом захисту національних інтересів є доктрина «конституційної ідентичності», яка визначає недоторканне ядро принципів (демократія, права людини, республіканський устрій), що не можуть бути делеговані за жодних умов. Національні конституційні суди при цьому перетворюються на стратегічних «вартових», які через контроль *ultra vires* та преюдиціальний діалог запобігають виходу інституцій ЄС за межі наданих їм мандатів. Для України успішна інтеграція до європейського правового простору вимагає системної конституційної реформи. Найбільш вивіреном шляхом є внесення змін до Розділу I Конституції України, що дозволить легітимізувати делегування повноважень та пряму дію актів ЄС. Враховуючи особливий статус Розділу I, такий крок обов'язково має бути підкріплений Всеукраїнським референдумом, що забезпечить найвищий рівень демократичної легітимності процесу та зробить європейський курс незворотним. Трансформація Конституційного Суду України у фахового посередника, що діє на засадах «дружності до європейського права», стане гарантією того, що членство в Союзі буде юридично безпечним і сприятиме зміцненню української державності в межах європейської політичної сім'ї.

Література:

1. Конституція України, прийнята на V сесії Верховної Ради України від 28 червня 1996 року № 254к/96–ВР. Відомості Верховної Ради України. 1996. №30.
2. Барабаш Ю. Г., Бориславська О. М. Конституційне право України в координатах європейських стандартів та євроінтеграційних процесів. Право України. 2023. № 5. С. 13–31.
3. Козюбра М. П. Верховенство права, правовий плюралізм і суверенітет: нові параметри взаємодії в інтеграційних об'єднаннях. Український часопис конституційного права. 2024. № 1. С. 5–22.
4. Савчин М. В. Концепт «відкритої державності» у світлі європейської інтеграції України: теоретико-методологічні засади. Публічне право. 2023. № 4 (52). С. 25–37.
5. Grimm D. Sovereignty: The Origin and Future of a Political and Legal Concept. New York: Columbia University Press, 2025. 192 p.
6. Головатий С. П. Конституційна ідентичність як запобіжник надмірній централізації в ЄС: досвід Федерального конституційного суду Німеччини та Конституційної ради Франції. Вісник Конституційного Суду України. 2024. № 2. С. 45–61.
7. Polzin M. Constitutional Identity as a Strategy of Resistance in EU Law. Cambridge: Cambridge University Press, 2023. 284 p.
8. Sadurski W. Constitutional Courts as Guardians of What? Identity, Sovereignty, and the European Legal Order. European Constitutional Law Review. 2024. Vol. 20, Issue 3. P. 412–435.
9. Селіванов А. О. Проблеми легітимності майбутнього референдуму щодо вступу України до ЄС та імперативні обмеження статті 157 Конституції України. Правовий радник. 2024. № 3. С. 18–29.
10. Лемак В. В. Принцип «дружнього ставлення до міжнародного права» (*Völkerrechtsfreundlichkeit*) у практиці Конституційного Суду України в контексті євроінтеграції. Часопис Київського університету права. 2023. № 2. С. 33–40.
11. Мартинюк Р. С. Конституційно-правові аспекти адаптації виборчого законодавства України до стандартів європейського громадянства. Порівняльно-аналітичне право. 2025. № 1. С. 74–82.

12. Claes M., de Visser M. Courts, Sovereignty and the European Integration Narrative: A New Era of Constitutional Friction? *Common Market Law Review*. 2025. Vol. 62, No. 2. P. 315–348.

13. Kelemen R. D., Pech L. The Sovereignty Myth and the Rule of Law Crisis in the Modern European Union. *Journal of European Public Policy*. 2024. Vol. 31, No. 5. P. 1201–1226

References

1. Konstytutsiia Ukrainy: pryiniata na V sesii Verkhovnoi Rady Ukrainy vid 28 chervnia 1996 roku № 254k/96–VR [The Constitution of Ukraine: adopted at the V session of the Verkhovna Rada of Ukraine on June 28, 1996 № 254k/96–VR]. (1996). Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy [Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine], 30 [in Ukrainian].

2. Barabash, Yu. H., & Boryslavska, O. M. (2023). Konstytutsiine pravo Ukrainy v koordynatakh yevropeyskykh standartiv ta yevrointehratsiinykh protsesiv [Constitutional law of Ukraine in the coordinates of European standards and European integration processes]. *Pravo Ukrainy* [Law of Ukraine], (5), 13–31. [https://doi.org/\[якщо_є_додайте_Doi\]](https://doi.org/[якщо_є_додайте_Doi]) [in Ukrainian].

3. Koziubra, M. P. (2024). Verkhovenstvo prava, pravovyi pliuralizm i suverenitet: novi parametry vzaiemodii v intehratsiinykh obiednanniakh [The rule of law, legal pluralism and sovereignty: new parameters of interaction in integration associations]. *Ukrainskyi chasopys konstytutsiinoho prava* [Ukrainian Journal of Constitutional Law], (1), 5–22. [in Ukrainian].

4. Savchyn, M. V. (2023). Kontsept «vidkrytoi derzhavnosti» u svitli yevropeiskoi intehratsii Ukrainy: teoretyko-metodolohichni zasady [The concept of "open statehood" in the light of European integration of Ukraine: theoretical and methodological foundations]. *Publichne pravo* [Public Law], 4(52), 25–37. [in Ukrainian].

5. Grimm, D. (2025). *Sovereignty: The Origin and Future of a Political and Legal Concept*. Columbia University Press.

6. Holovaty, S. P. (2024). Konstytutsiina identychnist yak zapobizhnyk nadmirmii tsentralizatsii v YeS: dosvid Federalnogo konstytutsiinoho sudu Nimechchyny ta Konstytutsiinoi rady Frantsii [Constitutional identity as a safeguard against excessive centralization in the EU: the experience of the Federal Constitutional Court of Germany and the Constitutional Council of France]. *Visnyk Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy* [Herald of the Constitutional Court of Ukraine], (2), 45–61. [in Ukrainian].

7. Polzin, M. (2023). *Constitutional Identity as a Strategy of Resistance in EU Law*. Cambridge University Press.

8. Sadurski, W. (2024). Constitutional Courts as Guardians of What? Identity, Sovereignty, and the European Legal Order. *European Constitutional Law Review*, 20(3), 412–435.

9. Selivanov, A. O. (2024). Problemy lehitymnosti maibutnyoho referendumu shchodo vstupu Ukrainy do YeS ta imperatyvni obmezhennta statti 157 Konstytutsii Ukrainy [Problems of legitimacy of the future referendum on Ukraine's accession to the EU and imperative restrictions of Article 157 of the Constitution of Ukraine]. *Pravovyi radnyk* [Legal Advisor], (3), 18–29. [in Ukrainian].

10. Lemak, V. V. (2023). Pryntsyp «druzhnoho stavlennia do mizhnarodnoho prava» (Völkerrechtsfreundlichkeit) u praktytsi Konstytutsiinoho Sudu Ukrainy v konteksti yevrointehratsii [The principle of "friendly attitude to international law" (Völkerrechtsfreundlichkeit) in the practice of the Constitutional Court of Ukraine in the context of European integration]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava* [Law Review of Kyiv University of Law], (2), 33–40. [in Ukrainian].

11. Martyniuk, R. S. (2025). Konstytutsiino-pravovi aspekty adaptatsii vyborchoho zakonodavstva Ukrainy do standartiv yevropeiskoho hromadianstva [Constitutional and legal aspects

of adaptation of the electoral legislation of Ukraine to the standards of European citizenship].
Porivnialno-analitychne pravo [Comparative and Analytical Law], (1), 74–82. [in Ukrainian].

12. Claes, M., & de Visser, M. (2025). Courts, Sovereignty and the European Integration Narrative: A New Era of Constitutional Friction? *Common Market Law Review*, 62(2), 315–348.

13. Kelemen, R. D., & Pech, L. (2024). The Sovereignty Myth and the Rule of Law Crisis in the Modern European Union. *Journal of European Public Policy*, 31(5), 1201–1226.

Дата першого надходження статті до видання: 12.05.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 26.05.2026